

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9987 af 03/06/2009 (Gældende)

Løst ansat vikar på visse dage arbejdet efter vagtplan og på andre dage havde bedt om fri, hvilket nævnet fortolkede som et forhåndsafslag på muligt tilbud om fortsat beskæftigelse, hvorved der var bortfaldsgrund for g-dage

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedets Ankenævn, j. nr. 5400133-08

Løst ansat vikar på visse dage arbejdet efter vagtplan og på andre dage havde bedt om fri, hvilket nævnet fortolkede som et forhåndsafslag på muligt tilbud om fortsat beskæftigelse, hvorved der var bortfaldsgrund for g-dage

Resumé

Medlemmet var fra maj 2008 ansat (tilknyttet) på variabel tid som vikar hos vikarbureauet A, der ifølge tilknytningsaftalen udbetalte lønnen til medlemmet.

A-kassen havde anmodet om 9 g-dage for perioden 21. juli til 5. august 2008.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at medlemmet havde arbejdet efter vagtplan, hvilket indebar, at medlemmet først kunne betragtes som fratrådt på den sidste arbejdsdag i den pågældende uge. Herved bortfalder g-dagene for den 28., 30. og 31. juli 2008.

Da arbejdsgiver efterfølgende supplerede lønnen for denne uge op til 37 timer bortfaldt g-dagen for den sidste arbejdsdag den 1. august 2008 ligeledes, da medlemmet på grund af vagtplanen ikke kunne betragtes som løst ansat og hun derved havde opnået fuld beskæftigelse i den pågældende uge.

Nævnet noterede, at arbejdsgiver havde anført, at medlemmet havde bedt sig fri i uge 30 og 32 og at arbejdsgiver til understøttelse heraf havde fremlagt medlemmets elektroniske arbejdsplan omfattende begge disse uger, hvor medlemmet selv havde angivet dette ønske med rød markering. Dette understøttedes af a-kassens interne notatark, hvori det refereredes at medlemmet havde oplyst at arbejde for 2 vikarbureauer og at hun angav til begge bureauer, hvilke dage hun (ikke) ønskede at stå til rådighed.

På denne baggrund fandt nævnet at måtte lægge til grund, at medlemmet havde bedt om fri på vedkommende dage og således havde givet et forhåndsafslag på tilbud om fortsat beskæftigelse. Der var dermed bortfald af g-dage efter reglen om afslag på tilbud om fortsat beskæftigelse i § 6, stk. 1, nr. 1. Nævnet bemærkede at dagpengekortet angav 0 ud for de pågældende dage, hvilket - mod ovenanførte baggrund - ikke fandtes troværdigt.

X Arbejdsløshedskasse har ved brev af 17. december 2008 bedt Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse i sagen om, hvorvidt Vikarbureauet A er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag i forbindelse med M's løse ansættelse som vikar i perioden 21. juli til 5. august 2008.

Sagen blev behandlet på møde den 25. juni og den 2. juli 2009.

Nævnet traf følgende

A F G Ø R E L S E

Ankenævnet finder, at Vikarbureauet A ikke er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag i forbindelse med M's løse ansættelse som vikar i ovennævnte periode.

Det fremgår af den foreliggende tilknytningsaftale, at M var lønnet af Vikarbureauet A, som derved i relation til g-dage er at betragte som arbejdsgiver.

Det fremgår endvidere af tilknytningsaftalen og andre foreliggende oplysninger, at M var løst ansat som vikar fra dag til dag, hvorfor hun dermed er at betragte som fratrådt hver dag ved arbejdstids ophør.

Nævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at medlemmet har arbejdet efter vagtplan. Dette gælder blandt andet for ugen 28. juli til 1. august 2008 (uge 31), hvilket indebærer, at medlemmet først kan betragtes

som fratrådt på den sidste arbejdsdag i denne uge. Herved bortfalder g-dagene for den 28., 30. og 31. juli 2008.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at M ifølge det af a-kassen oplyste - som ikke er bestridt af arbejdsgiver - inden for de sidste 4 uger forud for hver af de krævede g-dage har været beskæftiget hos arbejdsgiver mindst svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Beskæftigelseskravet er dermed opfyldt, og forpligtelsen til at betale dagpengegodtgørelse er derfor som udgangspunkt indtrådt på de dage, hvor medlemmet har arbejdet mindre end 7,4 timer.

Da arbejdsgiver efterfølgende har suppleret lønnen for uge 31 op til 37 timer bortfalder g-dagen for den sidste arbejdsdag den 1. august 2008 ligeledes, da medlemmet på grund af vagtplanen ikke kan betragtes som løst ansat og hun derved har opnået fuld beskæftigelse i den pågældende uge.

Nævnet har noteret, at arbejdsgiver har anført, at medlemmet havde bedt sig fri i uge 30 og 32 og at arbejdsgiver til understøttelse heraf har fremlagt medlemmets elektroniske arbejdsplan omfattende begge disse uger, hvor medlemmet selv har angivet dette ønske med rød markering. Dette berører de krævede g-dage den 21., 22. og 23. juli samt den 4. og 5. august 2008. Dette understøttes af a-kassens interne notatark, hvori det refereres at medlemmet har oplyst at arbejde for 2 vikarbureauer og har oplyst at hun angiver til begge bureauer, hvilke dage hun (ikke) ønsker at stå til rådighed.

På denne baggrund finder nævnet at måtte lægge til grund, at medlemmet havde bedt om fri på de førnævnte dage og således havde givet et forhåndsafslag på tilbud om fortsat beskæftigelse. G-dagene for den 21., 22. og 23. juli samt den 4. og 5. august 2008 bortfalder derved efter reglen om afslag på tilbud om fortsat beskæftigelse i § 6, stk. 1, nr. 1 i bekendtgørelsen om dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag. Nævnet bemærker at dagpengekortet angiver 0 ud for de pågældende dage, hvilket - mod ovenanførte baggrund - ikke findes troværdigt.

Det er oplyst, at a-kassen har udlagt for de krævede dagpengegodtgørelser til M.

Afgørelsen er truffet med hjemmel i arbejdsløshedsforsikringsloven, jf. § 84, stk. 1-8 og stk. 10 i lov bekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007 om arbejdsløshedsforsikring m.v. med de ændringer der følger af lov nr. 482 af 17. juni 2008 og § 84, stk. 9 i lov bekendtgørelse nr. 975 af 26. september 2008 om arbejdsløshedsforsikring m.v. med de ændringer der følger af lov nr. 1336 af 19. december 2008 samt §§ 1, 6, stk. 1 og 11 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 628 af 25. juni 2008 om dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag.

På ankenævnets vegne

FF

fuldmægtig

De kan læse om afgørelsens faktiske og retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

M

Arbejdsdirektoratet, kontor Y 4

Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at M fra maj 2008 var ansat (tilknyttet) på variabel tid som vikar hos Vikarbureauet A, der ifølge tilknytningsaftalen udbetalte lønnen til hende.

Det fremgår videre, at M rettede henvendelse til X Arbejdsløshedskasse om, at der ikke er udbetalt dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag i forbindelse med hendes løse ansættelse i perioden 21. juli til 5. august 2008.

Arbejdsgiver har i brev til medlemmet af 12. november 2008 oplyst at ville supplere lønnen for uge 31 op til 37 timer samt bekræftet medlemmets ønske om at ville holde fri i uge 30 og 32.

A-kassen har ved brev senest af 17. februar 2009 anmodet arbejdsgiver om at udbetale 9 g-dage til medlemmet for førnævnte periode. Arbejdsgiver har i brev af 18. november 2008 svaret a-kassen, at medlemmet ikke stod til rådighed i uge 30 og 32. Brevet var bilagt et print af medlemmets elektroniske arbejdskalender, hvor hun har markeret de dage hun ikke ønskede tilbud.

Herefter har a-kassen ved brev af 17. december 2008 anmodet Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse om, hvorvidt arbejdsgiver er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag.

Det fremgår af sagen, at a-kassen har lagt ud for den manglende betaling af de krævede dagpengegodtgørelser til medlemmet.

Sekretariatet har hørt arbejdsgiver vedrørende klagen samt bedt denne udfylde et spørgeskema. Arbejdsgiver har indsendt spørgeskema, hvoraf fremgår, at medlemmet var løst ansat og arbejdede efter vagtplan samt at medlemmet havde meldt ferie i uge 30 og 32. Arbejdsgiver har endvidere indsendt jobbekræftelser samt elektronisk registrering af jobs, hvoraf fremgår at medlemmet den 11. juli 2008 fik besked om vikariatet begyndende den 28. juli 2008.

A-kassen har ligeledes indsendt spørgeskema, hvoraf fremgår, at medlemmet var løst ansat på variabel tid, at der arbejdedes efter vagtplan, at beskæftigelseskravet var opfyldt, samt at der ikke forelå bortfaldsgrunde. A-kassens har endvidere indsendt internt notatark, hvori det refereres at medlemmet har oplyst at arbejde for 2 vikarbureauer og at hun til begge bureauer oplyser, hvilke dage hun (ikke) ønsker at stå til rådighed.

1. Regler

§ 84, stk. 1-8 og stk. 10 i lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007 om arbejdsløshedsforsikring m.v. med de ændringer der følger af lov nr. 482 af 17. juni 2008 og § 84, stk. 9 i lovbekendtgørelse nr. 975 af 26. september 2008 om arbejdsløshedsforsikring m.v. med de ændringer der følger af lov nr. 1336 af 19. december 2008

§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen udgør pr. dag et beløb svarende til 7,4/37 af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

- 1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,
- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet,
- 3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller
- 4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.

Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse m.v., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse m.v., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til

dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.

Stk. 6. Hvis dagpengegodtgørelsen ikke betales rettidigt, jf. stk. 5, har arbejdsløshedskassen efter anmodning fra medlemmet pligt til at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, hvis kassen finder, at medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegodtgørelsen. Arbejdsløshedskassen sender med henblik herpå en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse inden 14 dage. Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegodtgørelsen inden udløbet af den anførte frist, og finder kassen fortsat, at kravet er berettiget, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. § 86 finder tilsvarende anvendelse på udlagt godtgørelse efter 3. pkt.

Stk. 7. Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 3. pkt., fremsender arbejdsløshedskassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen, jf. stk. 8. Finder ankenævnet, at medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Arbejdsdirektoratet inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af ankenævnet.

Stk. 8. Tvivlsspørgsmål om ret til dagpengegodtgørelse kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 9. Krav mod arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse, jf. stk. 7, kan med tillæg af omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis kravet ikke betales inden for den fastsatte frist.

Stk. 10. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter endvidere regler om betaling af gebyr for Arbejdsmarkedets Ankenævns og Arbejdsdirektoratets behandling af sager efter stk. 7 og 8.

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 628 af 25. juni 2008 om dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag

§ 1. Ved "G-dage" forstås i denne bekendtgørelse 1., 2. og 3. ledighedsdag. En "G-dag" er en ledighedsdag.

Stk. 2. En arbejdsgiver skal betale dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag til et medlem af en a-kasse, hvis medlemmet

- 1) har været ansat som lønmodtager, og
- 2) medlemmet hjemsendes eller har et arbejdsophør som følge af afskedigelse, ophør af opgavebestemt ansættelse, ophør af tidsbestemt ansættelse, vikaransættelse og lignende.

Stk. 3. Ved arbejdsophør forstås i denne bekendtgørelse, at arbejdsgiver ikke længere har pligt til at betale løn, og medlemmet ikke længere har pligt til at udføre arbejde for arbejdsgiver. Der foreligger også et arbejdsophør, hvis arbejdsgiver og medlem er frigjort fra ansættelsesforholdet i en periode, hvorefter ansættelsesforholdet genoptages.

Stk. 4. En arbejdsgiver skal betale for G-dage, hvis medlemmet inden for de sidste 4 uger i alt har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i et omfang, der svarer til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger. Hvis et medlems arbejdstid ikke kan anses som kontrollabel, beregnes arbejdstiden i ugen efter reglerne herom i bekendtgørelse om supplerende dagpenge.

Stk. 5. Den periode, som beskæftigelsen skal ligge i, jf. stk. 4, forlænges bagud, hvis der i perioden er fravær fx på grund af sygdom, ferie, overenskomstmæssige fridage, søgnehellidage, konflikt eller deltagelse i kursus som led i ansættelsen.

Stk. 6. En arbejdsgiver skal højst betale for en G-dag 16 gange til det samme medlem i et kalenderår. Heri medregnes betalinger for de gange, hvor arbejdsgiveren kun skal betale for en halv G-dag.

Stk. 7. Betaling for en G-dag er A-indkomst. Der skal ikke beregnes feriegodtgørelse, trækkes arbejdsmarkedsbidrag, ATP eller beløb til Den Særlige Pensionsopsparing af betalingen for en G-dag.

§ 2. Et medlems G-dage er de 3 første ordinære arbejdsdage, efter at medlemmet er fratrådt, hvis medlemmet har været i fuld beskæftigelse på dagen for fratrædelsen. Hvis medlemmet ikke har været i fuld beskæftigelse på denne dag og ikke har haft fuld overenskomstmæssig arbejdstid i kalenderugen, er dagen for fratrædelsen 1. ledighedsdag.

Bortfaldsgrunde m.v.

§ 6. En arbejdsgiver skal ikke betale for G-dage til et medlem, når

- 1) medlemmet inden ansættelsens ophør afslår et skriftligt tilbud om fortsat beskæftigelse svarende til overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår hos samme arbejdsgiver,
- 2) arbejdsgiveren er ude af stand til at betale på grund af konkurs eller betalingsstandsning,
- 3) afskedigelsen/arbejdsophøret væsentligst skyldes medlemmet,
- 4) arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendigt på grund af strejke eller lockout på en anden virksomhed,
- 5) arbejdsophøret skyldes force majeure,
- 6) medlemmet er i fuld beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver på G-dagene,
- 7) medlemmet i tilslutning til ansættelsens ophør får sygedagpenge eller holder ferie på G-dagene,
- 8) medlemmet er tjenestemand og overgår til rådighedsløn,
- 9) medlemmet har været vikar i en orlovsstilling efter lov om børnepasningsorlov, hvis ansættelsen har været mindst 3 måneder, eller
- 10) medlemmet har været i beskæftigelse med offentligt tilskud til lønnen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. {...}

Manglende betaling

§ 11. Et medlems a-kasse skal hjælpe medlemmet med at få en arbejdsgiver til at betale for G-dage, hvis

- 1) arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, jf. §§ 7 og 8,
- 2) medlemmet beder a-kassen om hjælp, og
- 3) a-kassen finder, at medlemmet uden tvivl har ret til betalingen.

Stk. 2. A-kassen sender herefter en begrundet anmodning til arbejdsgiveren om at betale til medlemmet inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen. Hvis arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, og a-kassen fortsat mener, at kravet er berettiget, lægger a-kassen beløbet ud til medlemmet.

Stk. 3. Samtidig med at a-kassen lægger beløbet ud, sender a-kassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen. Ankenævnets afgørelse skal sendes til arbejdsgiveren, medlemmet, Arbejdsdirektoratet og a-kassen.

Stk. 4. Hvis en arbejdsgiver indbringer et tvivlsspørgsmål, jf. § 10, efter at a-kassen har lagt et beløb ud, skal klagen behandles sammen med Arbejdsmarkedets Ankenævns behandling af a-kassens indstilling.

Stk. 5. Finder Arbejdsmarkedets Ankenævn, at medlemmet har ret til betaling for G-dage, skal arbejdsgiveren betale beløbet til Arbejdsdirektoratet inden 4 uger efter modtagelsen af afgørelsen. Har direktoratet ikke fået beløbet til tiden, kan kravet sendes til restanceinddrivelsesmyndigheden, der inddriver beløbet med tillæg af et gebyr til direktoratet og restanceinddrivelsesmyndighedens omkostninger ved inddrivelsen.